

PŘÍBĚH EMIČKY ZOUHAROVÉ



Emička Zouharová je třináctiletá slečna z Šebetovské hájenky, kde žije s rodiči a jedenáctiletým bratrem Honzíkem. Emička nikdy nebyla jen s kamarády venku nebo v kině nebo třeba na táboře. Bohužel trpí dětskou mozkovou obrnou způsobenou komplikacemi při porodu. Je odkázána na pomoc jiné osoby.

Od narození s Emičkou cvičíme, máme za sebou spoustu rehabilitačních a lázeňských pobytů, hypoterapie, akupunktury, používáme výživové doplňky... Zkrátka se snažíme s naším údělem bojovat a zkvalitnit tak dceře život.

Nejvíce jí vždy pomohly a prospěly intenzivní rehabilitační pobyty v Centrum Arcada, které neproplácejí zdravotní pojišťovny. Tyto terapie jsou finančně velmi nákladné, proto veškeré finanční dary, za které jsme velmi vděční, spoříme dcerce na jejím účtu. Terapie, případně některé pomůcky, jsou většinou hrazeny především díky dárcům, díky lidem se srdcem na dlani.

Díky intenzivním rehabilitacím se dcera dokáže například sama obléknout. I to je při jejím postižení veliký úspěch. Emička je velmi milá, hodná a společenská dívka. Její postižení jí nedovolí nejen běžný tělesný pohyb, ale ani mluvení. Naučila se ale s několika speciálními pomůckami, a hlavně díky svým skvělým učitelům ve škole, komunikovat přes počítač. Je to pro nás veliká pomoc.

Letos jsme Emičce pořídili v pořadí čtvrtý, ale teď již elektrický vozík. Naučila se sním velmi rychle pracovat a tím se jí otevřel nový obzor. Možnost samostatného pohybu v kombinaci s komunikací s okolím je pro ni snad nejvíc.

My, obyčejní lidé, bychom právě tohle neměli brát jako samozřejmost. Nikdy nevíme, koho a kdy může něco podobného potkat.

Život je neskutečně křehký.

Přeze všechno je Emička v rámci svých možností šťastná. To dává kus štěstí i nám rodičům. Milujeme ji za to jaká je, jak dokáže bojovat, nevzdávat se a za to, co všechno nás v životě učí.